

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/373/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204648
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8515204648.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v rodinnoprávnej veci dieťaťa: mal. F. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, XXX XX X., zastúpená kolíznym opatrovníkom ustanoveným pre toto konanie: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, proti matke: L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom K. XX, XXX XX X., právne zastúpenej: Mgr. Miroslav Huljak, advokát, so sídlom 29. januára 666, 059 38 Štrba a proti otcovi, ktorého otcovstvo má byť zapreté: R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpený: JUDr. Emília Širotníková, advokátka, so sídlom Hviezdoslavova 1018, 075 01 Trebišov, v konaní o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že R. Y., nar. XX.X.XXXX nie je otcom maloletej F. Q., nar. XX.X.XXXX z matky L. Q., nar. X.X.XXXX.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

III. Matka maloletého dieťaťa L. Q., nar. X.X.XXXX je p o v i n n á zaplatiť Okresnému súdu Stará Ľubovňa náhradu výdavkov spojených s vykonaním znaleckého dokazovania v sume 371,92 eur a taktiež zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- eur, a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa svojim návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30. 9. 2015 domáhala, aby súd určil, že jej bývalý partner R. Y., nar. XX. X. XXXX nie je otcom mal. F. Q., nar. XX. X. XXXX. Svoj návrh dôvodila tým, že hoci v čase narodenia svojej dcéry F. Q. ako otca označila R. Y., ktorý sa stal jej otcom na základe súhlasného vyhlásenia rodičov, tušila a predpokladala, že nie je jeho dieťaťom. Po tom, čo rodičia maloletej F. prestali žiť v spoločnej domácnosti, rozhodnutím Okresného súdu v Prešove č.k. 28 P 135/2013-77 došlo k úprave práv a povinností k maloletej s tým, že bol daný súhlas na zmenu jej dovtedajšieho priezviska a v rozhodnutí boli uvádzané skutočnosti, ktoré preukazujú, že R. Y. nie je jej biologickým otcom. Matka maloletej uvádza, že jej otcom je jej bývalý manžel, s ktorým sa aj po rozvoze intímne stýkala a s ktorým ma maloletá veľmi dobrý vzťah, pričom jej bývalý partner o ňu nejavil žiaden záujem. Rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 2C/211/2014-61 zo dňa 18. 8. 2015 súd pripustil zapretie otcovstva, ktoré svedčí R. Y. voči maloletej F. Q. a určil, že je v jej záujme.

2. R. Y. vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 19. 11. 2015 uviedol, že sa považuje za otca maloletej a má k nej veľmi dobrý vzťah, napriek tomu však s istotou nevie, či sa jej matka nestýkala aj s niekým iným a teda či je biologickým otcom maloletej.

3. Na pojednávaní dňa 10. 3. 2016 matka maloletej F. uviedla, že s R. Y. sa zoznámila v čase, keď bola takmer tri roky rozvedená a chcela mať rodinu. Spoznali sa prostredníctvom ním podaného inzerátu a kvôli práci v zahraničí sa stretávali zriedka. Krátko po zoznámení zistila, že je tehotná, pričom stále udržiavala styky so svojim bývalým manželom, s ktorým má dve deti. Uviedla, že v dobe rozhodnej pre počatie dieťaťa nemala pohlavný styk s inými mužmi, ako so svojim bývalým manželom J. Q.. Muž, ktorému svedčí otcovstvo k maloletej je neustále odcestovaný a vída ju párkrát do roka, čiže maloletá k nemu nemá takmer nijaký vzťah, naproti tomu k jej bývalému manželovi má veľmi dobrý vzťah a považuje ho za svojho otca. Toto vyjadrenie potvrdila aj kolízna opatrovníčka maloletej.

4. Na pojednávaní dňa 24. 8. 2016 kolízna opatrovníčka navrhla vykonať vo veci znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či otec maloletej, ktorému svedčí otcovstvo, je alebo nie je jej biologickým otcom. K návrhu sa pripojila aj matka maloletej, ktorá uviedla, že je ochotná podrobiť sa tomuto znaleckému dokazovaniu. Súd uznesením č.k. 7C/373/2015-57 zo dňa 20. 9. 2016 nariadil znalecké dokazovanie prostredníctvom vypracovania znaleckého posudku znalkyňou z odboru genetiky, odvetvie analýzy DNA, RNDr. Angelikou Vasíľovou, Hraničná 2, 040 17 Košice.

5. Vzhľadom k tomu, že R. Y. pracuje prevažne v zahraničí ako šofér kamiónu, nemohol sa dostaviť na stanovené pojednávania. Dňa 21. 9. 2016 sa dostavil na tunajší súd, kde pri výsluchu k predmetnej veci uviedol, že si myslel, že dieťa je jeho, inak by ho od začiatku nevychoval. Udáva, že s jeho matkou sa zoznámil niekedy v zime roku 2007, pričom spolu udržiavali pohlavný styk a v tom čase mu aj oznámila, že čaká jeho dieťa. Nie je si vedomý nejakej zdravotnej prekážky, ktorá by mu bránila splodiť dieťa, o tom, že maloletá F. nie je jeho začal uvažovať až po tom, ako sa od neho L. Q. odsťahovala.

6. Vykonaným znaleckým posudkom č. 32/2016 bolo zistené, že jeho otcovstvo voči maloletej je vylúčené, keďže hodnota pravdepodobnosti otcovstva je 00,00 %. Za vypracovanie znaleckého posudku bolo znalkyni uznesením č.k. 7C/373/2015-83 priznané znalečné v celkovej výške 371,92 eur zo štátnych prostriedkov.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami účastníkov konania, rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/211/2014-61 zo dňa 18. 8. 2015, výsluchom matky dieťaťa, otca, ktorému svedčí otcovstvo k maloletemu dieťaťu a jeho kolíznej opatrovníčky spolu s výsledkom znaleckého dokazovania, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

8. Maloletá F. Q. sa narodila XX. X. . XXXX matke po jej rozvode s bývalým manželom J. Q.. Matka ako otca označila svojho vtedajšieho partnera R. Y., ktorý sa stal otcom maloletej na základe súhlasného vyhlásenia rodičov a s ktorým sa zoznámila v máji XXXX v čase, kedy už bola tehotná. Predtým sa istý čas intímne stýkala so svojim bývalým manželom, v dôsledku čoho otehotnela.

9. V máji 2013 matka spolu s maloletým dieťaťom odišla zo spoločnej domácnosti od partnera k svojmu exmanželovi, ktorý je opäť jej manželom. Jej bývalý partner, ktorému svedčí otcovstvo k maloletej, považoval F. za svoju dcéru, nevedel však s istotou tvrdiť, či sa jej matka stýkala aj s niekým iným. Dňa 5. 12. 2014 bolo rozhodnutím Okresného úradu T. B., odborom všeobecnej vnútornej správy zmenené priezvisko maloletej z F. Y. na F. Q.. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/211/2014-61 zo dňa 18. 8. 2015, súd určil, že zapretie otcovstva voči otcovi, ktorému svedčilo otcovstvo k maloletej je prípustné a je v záujme maloletej.

10. Na základe navrhnutého znaleckého dokazovania bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý vylúčil otcovstvo R. Y. k maloletej F. Q.. Šetrením kolíznej opatrovníčky bolo zistené, že momentálne maloletá žije v spoločnej domácnosti s matkou a jej manželom, ktorého považuje za svojho otca.

11. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Podľa § 94 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti.

13. Keďže predmetom sporu je zapretie otcovstva, súd rozhodol na základe vykonaného znaleckého dokazovania, ktoré nepochybne a nepopierateľne preukázalo, že R. Y., ktorému svedčilo otcovstvo k maloletej F. Q. na základe súhlasného vyhlásenia rodičov, nie je jej biologickým otcom.

14. O trovách konania súd rozhodol:

15. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 54 CMP ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

17. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

18. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Na základe cit. ustanovení súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pričom matku maloletého dieťaťa zaviazal povinnosťou nahradiť trovy znaleckého dokazovania a súdneho poplatku v zmysle § 54 CMP, keďže svojím konaním spočívajúcim v nesprávnom označení otca svojho dieťaťa zavinila potrebu znaleckého dokazovania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).